

ВИСШ СЪДЕБЕН СЪВЕТ	
Инстрационен индекс	Дата
МСС- 9033	07-07-2022

ОТГОВОРИ НА ВЪПРОСИТЕ ПОСТАВЕНИ ОТ ЦЕНТЪР ЗА СЪЗИДАТЕЛНО ПРАВОСЪДИЕ

1. Според Вас, как трябва да се реши общественият дебат за мястото на Прокуратурата- да бъде част от съдебната власт или извън нея?

ОТГОВОР: Позицията ми е категорична- мястото на прокуратурата може да бъде единствено в съдебната система. Убеден съм, че по този въпрос професионалната ми позиция съвпада с обществения интерес и няма алтернатива. За мен истинският въпрос е каква прокуратура искаме. Аз искам независима, компетентна, ефективна и уважавана прокуратура, която си сътрудничи конструктивно с всички власти в името на обществения интерес.

2. Необходимо ли е да се раздели Висш съдебен съвет на два независими органа- един за съдиите и един- за прокурорите? Защо?

ОТГОВОР: Не съм привърженик на разделяне на ВСС. Асоциирам го с изолация и противопоставяне. Хората са силни заедно. Институциите също. Българските съдии, прокурори и следователи споделяме общи правови каузи. Всяка от магистратските професии допринася за гарантиране на върховенството на закона, защита правата на гражданите и т.н. Като професионални общности ние нямаме конфликтни интереси, а повечето предизвикателства са общи. Всяко разделяне руши конструктивното професионално сътрудничество между нас, пречи на обмяната на идеи и опит и изкуствено създава структури и бюрокрации вместо динамика на мисли и положителни практики. ВСС трябва да бъде подобряван функционално, а не структурно. Всяко структурно преобразуване отлага времето, в което можем да очакваме резултати, капсулира отделните институции и най- вече ги затваря и ограничава в техните собствени проблеми, а не ги отваря към решаване на проблемите на правосъдието.

3. По каква процедура трябва да бъде разследван Главният прокурор, при внесено искане за неговото освобождаване?

ОТГОВОР: Въпросът за разследване на главния прокурор се поставя във фокуса на общественото внимание. Разработването и приемането на адекватна процедура е от компетентност на законодателната власт, като е необходим принципен подход, преценка за конституционосъобразност на възприетия модел и създаване на гаранции за справедливост и обективност. Магистратите могат и следва да дадат своето професионално мнение, но когато имаме конкретни предложения. В крайна сметка не създаването, а прилагането на такава процедура е най-важният критерий за безпристрастност и независимост, който е от значение за нашата работа като магистрати.

4. Трябва ли да има съдебен контрол на отказите на прокурори да образуват досъдебни производства? Защо?

ОТГОВОР: Не считам, че е налице подобна необходимост. Касае се за извършване на извънпроцесуална дейност, като към момента е въведена и се прилага система за многостепенна проверка по отношение на постановените откази на прокурорите да образуват досъдебни производства по реда на вътрешноеведомствения контрол. В този смисъл правата на заинтересуваните лица са гарантирани и защитени. Друг аргумент в тази насока е и съществуващият у нас конституционен модел, съгласно който е изключително правомощие на прокуратурата да повдига и поддържа обвинения.

5. Как трябва да продължи оптимизирането на „съдебната карта“ в частта за органите на прокуратурата- колко броя прокуратури трябва да има в България? Защо?

ОТГОВОР: Процесът на оптимизация на районните прокуратури беше проведен съгласно т.н. „унифициран“ модел и към настоящия момент реформирането на структурата на прокуратурата в този аспект е практически приключено. По-нататъшно оптимизиране би било възможно и следва да бъде предприето едва при конкретни стъпки и реформиране на т.н. „съдебна карта“ при съдилищата.

6. Какво е мнението Ви за института на командироването? За какъв максимален срок да бъде? Кой ръководител да може да командирова?

ОТГОВОР: Институтът на командироването има своето място и е полезен при разрешаване на определени обективни затруднения, свързани

с работата на конкретни органи на съдебната власт. Прилагането му трябва да е само в случаите на реално съществуваща служебна необходимост и при гарантираното наличие на прозрачна процедура и ясно поемане на отговорност. В този смисъл командироването по дефиниция трябва да е временно и не следва да има възможност за безсрочното му прилагане. Следва да бъде отчетено обаче, че предвид спецификата на работата в прокуратурата, с оглед сроковете за осъществяване на правомощията при осъществяване на ръководство и надзор по отношение на наблюдаваните преписки и дела, времевите рамки на командироването със съгласие на съответния магистрат не трябва да са твърде кратки. Предвиденият едногодишен срок е удачно решение.

Що се касае до това кой ръководител следва да може да командирова, считам, че настоящата уредба в чл.147 от Закона за съдебната власт е добра.

06.07.2022 год.

С УВАЖЕНИЕ:

Vladimir

Valentinov

Nikolov

Digitally signed by
Vladimir

Valentinov Nikolov

Date: 2022.07.07

10:31:47 +03'00'

/Владимир Валентинов Николов/